

2 Petrus 3:1-10

Tijdens de vorige bidstond hebben we stilgestaan bij de dwaalleraars die de gemeente van de Here Jezus zullen binnensluipen. De grootste dwaling die deze valse boodschappers zullen brengen is dat zij 'de Heerser die hen gekocht heeft', dat is de Here Jezus, zullen verloochenen. En met hun valse leringen zullen ze velen op een dwaalspoor brengen. Petrus heeft radikale woorden gebruikt in het voorgaande gedeelte. Hij waarschuwt, dat de onrechtvaardigen bewaart zullen blijven voor het oordeel, maar hij troost ook: want de godvruchtigen, de mensen die God dienen, zullen juist verlost worden uit het oordeel, net als Noach bewaart bleef uit de zondvloed en Lot uit Sodom.

In het begin van het 3^e hoofdstuk, dat we zojuist hebben gelezen, heeft Petrus het niet meer over dwaalleraars maar over spotters. Het is niet helemaal duidelijk of hij daarmee dezelfde groep mensen op het oog heeft, maar zeker is in ieder geval dat Petrus het nodig vindt om de gemeente te waarschuwen voor deze spotters. Deze spotters wandelen naar hun eigen begeerten en durven de belofte van de wederkomst in twijfel te trekken. Zij zeggen: *waar blijft de belofte van Zijn komst. Want sedert de vaderen zijn ontslapen, blijft alles zo, als het van het begin van de schepping is geweest.*

Nu is niet helemaal duidelijk of met die 'vaderen' de eerste generatie christenen in de gemeente bedoeld worden, of dat verwezen wordt naar de oudtestamentische vaders. In ieder geval gebruikt Petrus, de schrijver van deze brief, het woord 'vaderen' wel met die betekenis in zijn toespraak in Handelingen 3:13: *De God van Abraham, Izaäk en Jakob, de God van onze vaderen heeft Zijn knecht Jezus verheerlijkt, die gij hebt overgeleverd....*

Voor de betekenis van de woorden van de spotters maakt het echter niet zoveel uit. De strekking van hun spotternij is wel duidelijk. Er is een belofte van de wederkomst, maar je ziet er niets van. Wat is er nu werkelijk veranderd sinds de schepping? Maar dan wil Petrus deze mensen toch wel even wakker schudden. Is dat echt zo? Is het echt zo dat er niets is veranderd sinds de schepping? En wat dacht je dan van de zondvloed. Bij de schepping heeft God nauwkeurig scheiding aangebracht tussen land en water. Hij hoefde maar een woord te spreken. En is die orde altijd zo gebleven? Ben je dan vergeten dat God in de tijd van Noach één enkel woord sprak, en die scheiding tussen land en water werd weer opgeheven. De wateren van de

vloed kwamen over de aarde, de kolken der grote waterdiepten braken open en de sluisen van de hemel werden geopend. Als dat gebeurd is, kun je toch niet zeggen dat alles bij hetzelfde is gebleven.

Net zo zeker als de toenmalige wereld door water vergaan is, zo zeker zal door hetzelfde woord de huidige wereld voor het oordeelsvuur bewaard blijven. Dit zijn de woorden van de heilige profeten en van de apostelen van de Heer en Heiland, zegt Petrus in het 2^e vers. De heilige profeten zijn de OT-sche profeten de apostelen zijn de ooggetuigen van de Here Jezus. Het getuigenis van de profeten en de apostelen zou je kunnen omvatten als de hele bijbelse Boodschap. De bijbel waarschuwt ons elke keer weer voor dwalingen en spotternijen. En net zo zeker als de zondvloed kwam op de prediking van Noach, zo zeker zullen de woorden over de komst van de Heer en de aankondiging dat deze wereld door het vuur zal vergaan in vervulling gaan.

Maar daarbij moeten we wel beseffen dat we God niet kunnen narekenen. Eén dag is bij de Here als duizend jaar en duizend jaar als één dag. Wij beschikken niet over Gods agenda. En dat is maar goed ook. En dat wil natuurlijk helemaal niet zeggen dat we ons niet mogen afvragen wanneer de Heer terugkomt. Het is ook nog een keer de toon die de muziek maakt. Hoe vragen we ons dat af?

In de 1e Tessalonicenzenbrief vroeg de gemeente zich ook af hoe het precies zat met de verschijning van de Heer. In die gemeente was onrust ontstaan. Men had echt heel sterk de verwachting dat de Here Jezus heel snel zou terugkomen, maar nu waren er toch een aantal gemeenteleden gestorven. Hoe zit dat nou? En als mensen die vraag stellen gaat Paulus hen troosten. *Wij levenden zullen de ontslapenen niet voorgaan. Als de bazuin klinkt zullen zij het eerst opstaan en daarna zullen wij, samen met hen, de Heer tegemoet gaan in de lucht..... vertroost elkaar met deze woorden.*

In het bijbelboek Openbaring zien we ook dat de martelaren voor de troon van God vragen: *hoelang nog, wanneer gaat u ons bloed wreken?*

Drie verschillende situaties. De martelaren voor de troon die vertwijfeld aan God vragen, wanneer Hij recht gaat doen aan z'n kinderen die zo onnoemelijk te lijden hebben gehad. De gelovigen in Tessalonika die aan het twijfelen gebracht werden omdat er gemeenteleden stierven voordat Jezus was teruggekomen. En hier, in de 2^e Petrusbrief gaat het om mensen die zich spottend afvragen of de Heer eigenlijk wel

terugkomt. Een gelovig mens mag zich best afvragen hoe lang het nog duurt voordat God gaat ingrijpen en terugkomt. En als we te maken hebben met groot onrecht dan is het ook heel begrijpelijk dat we ons afvragen wanneer de Heer nu eindelijk orde op zaken komt stellen. Maar hier wordt door die spotters gedaan alsof de komst van de Heer berust op een fabeltje. Het wordt ontkend.

Petrus geeft echter een helder antwoord. *De Here talmt niet met de belofte, al zijn er die aan talmen denken, maar Hij is lankmoedig jegens u, daar Hij niet wil, dat sommigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen.*

In deze prachtige woorden komt zo duidelijk naar voren wat Gods verlangen is. God wil redding van mensen. Hij wil niet de redding van een selecte groep uitverkorenen, God wil niet dat sommigen verloren gaan maar dat allen tot bekering komen.

Niemand uitgesloten. En die redding is de reden dat God nog altijd deze wereld, met al zijn lijden, al zijn onrecht, al zijn zonde laat voortbestaan. Als we nadenken waarom er zoveel lijden is in deze wereld is dit in ieder geval een argument dat meespeelt. Op het moment dat God ingrijpt in de wereld en een eind gaat maken aan het lijden dan is dat het uur van de waarheid, het uur waarop de beslissingen vallen. Ik moet er niet aan denken dat dit moment zal aanbreken, terwijl er nog zoveel mensen zijn van wie ik houd, die Christus nog niet hebben toegelaten. Wil ik graag dat God een eind maakt aan al het lijden en onrecht in de wereld? O ja, graag. Wat dat betreft zeg ik net als die martelaren voor de troon: hoe lang nog Here? Maar tegelijkertijd heb ik ook iets van: wacht nog even Heer, die moet nog mee, en die nog en die nog.....

De Here talmt niet, Hij treuzelt niet, reken maar dat God nog meer dan wij naar dat moment uitzielt dat er een eind komt aan alles dat door zonde is aangetast. En reken maar dat God nog meer dan wij verlangt naar de redding van allen die ons lief en dierbaar zijn. En wij, wij mogen bidden, kom Here Jezus, om een eind te maken aan het onrecht. Maar we mogen ook bidden om redding. Trek hen naar U toe, Here, zodat zij er straks ook bij zullen zijn. Je voelt wel aan dat de gebeden om de spoedige komst van de Here Jezus en de gebeden om de redding van nog zoveel mogelijk mensen met elkaar op gespannen voet staan. Als je bidt om bekering van mensen dan vraag je om uitstel van de wederkomst. Als je bidt om de wederkomst dan bidt je om het einde van de genadetijd. Laten wij maar bidden om allebei. De nieuwe wereld is Gods verlangen, de redding van alle mensen is ook Gods verlangen. Gelukkig maar dat Hij alles in handen heeft. AMEN